

در تشیع پیکر فرح‌الله حیدری اتفاق افتاد

انتقاد از بی‌توجهی چهره‌ها

● گروه هنر: در حالی پیکر مرحوم فرح‌الله حیدری به سمت آرامگاه ابدی‌اش تشیع شد که سینماگران حاضر در مراسم نسبت به بی‌توجهی چهره‌هایی که جلوی دوربین این فیلم‌بردار، مطرح شده‌اند، انتقاد کردند. مراسم تشییع فرح‌الله حیدری، فیلم‌بردار باسابقه سینما، صبح یکشنبه، هجدهم آذر، در خانه سینما، واقع در خیابان وصال با حضور جمعی از هنرمندان و خانواده‌اش برگزار شد. تورج منصوری، مدیر فیلم‌برداری که اجرای این مراسم را عهده‌دار بود، با بیان اینکه نمی‌دانم باید از روزهای خوشی فرح‌الله حیدری بگویم یا روزهای سخت و تتهایی او، گفت: او مرا به یاد سفری می‌اندازد که در آن دریانوردی را دیدم که حالش بد بود، چون سه سال خشکی را ندیده و دلنگت بود. آنجا متوجه شدم ما هم مثل دریانوردان هستیم و مرگ در آب، مرگ آسان‌تری است و شاید هر دریانوردی بخواهد در آب بمیرد. این فیلم‌بردار با اشاره به اینکه هر سینماگری هم دلش می‌خواهد در حال کار بمیرد، گفت: چیزی که مرگ این همکار ما را تسریع کرد، زندگی در خشکی بود، او خشک شد. منصوری یادآور شد: او سه سال آخر به ایران برگشت و به‌خاطر دوری طولانی به ناچار خانه‌نشین شد و بنا بر وضعیت و شرایط سینما فرصت کار فراهم نشد. به همین دلیل مدتی برای او در تتهایی سبزی شد، ولی دیگر نتوانستیم او را از آن تتهایی بیرون آوریم. من از طرف انجمن فیلم‌برداران تأثر عمیقمان را اعلام و آرزو می‌کنم بعد از مرگ به یاد هم تقسیم و نگذاریم وقتی اینجا خوابیدیم بگوئیم ای داد بیداد، یکی دیگر از ما هم رفت. ما قطره‌های آبی هستیم که اسش سینماست، همایون اسعدیان، کارگردان و رئیس هیئت‌مدیره خانه سینما گفت: معمولا رسم است وقتی اینجا قرار می‌گیریم از هم تعریف می‌کنیم که امیدوارم برای من هم همین‌طور باشد. او در ادامه با اشاره به اینکه اولین فیلمش را با فرح حیدری کار کرده و خیلی از او یاد گرفته، گفت: مدیون شجاعتش

هستم، صحنه‌هایی در فیلم هست که اگر او نبود، من جرئت گرفتن آنها را نداشتم و همه را فرح حیدری انجام داد و من خیلی از ترفندهایش را بلد نبودم. اسعدیان با اظهار تأسف از اینکه این سال‌ها این‌طور گذشت، در ادامه گفت: می‌خواهم گله کنم که بسیاری از هنرنیسه‌های ما با زیبایی‌شناسی فرح حیدری و جلوی دوربین او مطرح شدند و الان حضور ندارند و فقط در مراسمی شرکت می‌کنند که بیشتر دیده شوند. جای تأسف است که این چندانین مراسمی است که به این شکل در خانه سینما برگزار می‌شود. سپس فراز حیدری، پسر این فیلم‌بردار که نمی‌توانست صحبت کند، گفت: عزیزترین رفیقم را از دست داده‌ام و فقط می‌توانم از همه تشکر کنم. منوچهر شاهسواری، مدیرعامل خانه سینما، تأکید کرد که یکی از موقعیت‌های دراماتیک خانه سینما همین است که همه آنها را متهم می‌کنند اینجا فقط به محل تشییع تبدیل شده است و افزود: اما واقعیت تلخی که با آن مواجه هستیم همان است که دوستان دیگر گفتند و اینکه فراموش می‌کنیم آنچه ساخته می‌شود، محصول زحمت افراد زیادی است. در این مراسم رضا صفایی، مهدی میامی، اکبر اصفهانی، مهدی احمدی، حبیب‌الله اسماعیلی، گلاره عباسی، مازیار میری، همایون اسعدیان، تورج منصوری، نیما شاهرخ‌شاهی و حسین فرح‌بخش حضور داشتند.

اجرا هب بارز و فلی

● فیلم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» در سال ۱۳۹۱ ساخته شد؛ قریب به شش سال پیش! هرساله هم فرم تقاضای شرکت در جشنواره فیلم فجر را پر کرده‌اید و هر سال هم به بهانه‌هایی، از سوی مسئولان جشنواره کنار گذاشته شده است! حالا هم اخیرا با عزمی راسخ بار دیگر فرم سی‌وهفتمین جشنواره ملی فیلم فجر را پر کردید. با چه انگیزه و امیدی دوباره چنین کاری را انجام داده‌اید؟

چون ما ناگزیریم از امیدواری. چون در آشغال‌های دوست‌داشتنی هم قصه آدم‌هایی روایت می‌شود که به امید بهترکردن جهان پیرامونشان زندگی کرده‌اند. این فیلم داستان مادری است که تلاش می‌کند خانواده‌اش را با تمام اختلافاتی که بین آنهاست دور هم نگه دارد. برای همین من هم نمی‌توانم در برخورد با مخالفان «آشغال‌های دوست‌داشتنی» مثل آنها باشم و برخلاف عقیده و مرام فیلمم عمل کنم. در این شش سال هم تلاش کردم این فیلم اکران شود و وقتی جوابی برای اکران نمی‌گیرم طبیعی است که در زمان جشنواره بخواهم از این فرصت قانونی استفاده کنم. «آشغال‌های دوست‌داشتنی» کاملا قانونی و با پروانه ساخت ساخته شده و مثل تمام فیلم‌های دیگری که در این ۳۷ سال در جشنواره فیلم فجر شرکت کردند حق حضور در این جشنواره را دارد.

● بالاخره نفهمیدیم که «آشغال‌های دوست‌داشتنی» پروانه نمایش دریافت کرده یا نه؟
خب این هم از برکات شفافیت ادعاشده دوستان ارشاد است. بله، دارد و این پروانه نمایش در شهریورماه ۱۳۹۶ صادر شده است. آن هم پس از سال‌ها رفت‌وآمد و گفت‌وگو و صرف انرژی که می‌توانست صرف ساخت حداقل دو فیلم سینمایی شود!

● ظاهرا چندی پیش شما با دو نفر از اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس، از جمله خانم‌ها طیبه سیاوشی و فاطمه ذوالقدر برای نمایش عمومی فیلم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» رایزنی کرده بودید. نتیجه این رایزنی‌ها چه شد؟

هیچ! خانم سیاوشی و خانم ذوالقدر در جلسه‌ای از وزیر ارشاد و پس از آن از رئیس پیشین سازمان سینمایی، آقای حیدریان، در مورد سرنوشت «آشغال‌های دوست‌داشتنی» سؤال کردند که قول اکران دادند و در مطبوعات هم منعکس شد، ولی اتفاقی نیفتاد! پس از آن تلاش زیادی هم این دو نماینده محترم در این خصوص داشتند، ولی تاکنون از طرف وزارت ارشاد و سازمان سینمایی فقط با «قول‌درمانی» مواجه بوده‌اند!

● برخی‌ها معتقدند فیلمی که شش سال پیش ساخته شده، شرایط شرکت در جشنواره فیلم فجر را ندارد. اما عده‌ای هم مخالف چنین دیدگاهی هستند. تحلیلان از این وضعیت چیست؟

در آیین‌نامه جشنواره به صراحت توضیح داده شده. طبیعی است که اگر فیلمی توسط هیئت انتخاب رد نشود، سال دیگر حق شرکت در جشنواره را ندارد. هر چند این قانون هم برای همه یکسان نیست- ولی مهم این است که در پنج دوره گذشته جشنواره هیچ‌گاه این فیلم به هیئت انتخاب جشنواره به طور رسمی نشان داده نشد و صورت جلسه‌ای در مورد ردکردن این فیلم وجود ندارد. سال قبل هم دوستان جشنواره به اشتباه این نکته را مطرح کردند که با واکنش چند نفر از اعضای محترم هیئت انتخاب دوره‌های گذشته جشنواره فیلم فجر مواجه شد و تأیید کردند که مشکلی با انتخاب این فیلم در جشنواره نداشتند، ولی به علت مشکل پروانه نمایش در مورد آن تصمیمی نگرفتند. به‌هرحال این فیلم مشکل قانونی برای حضور در جشنواره ندارد.

● پس چرا سال گذشته قبل از نشست مطبوعاتی آقای داروغه‌زاده، دبیر جشنواره و قبل از دیده‌شدن فیلم توسط هیئت انتخاب انصراف دادید؟

چون با تأیید آقای مهندس حیدریان قول اکران «آشغال‌های دوست‌داشتنی» را به من دادند و بعد از آن هم ضمانت کتبی اکران فیلمم را که به امضای آقای داروغه‌زاده و دو مدیر محترم دیگر رسید، دریافت

عکس: زینب رستمی

● بالاخره محسن امیریوسفی بعد از شش سال دوری از گفت‌وگوی صریح مطبوعاتی، درباره سرنوشت فیلم توقیف‌شده «آشغال‌های دوست‌داشتنی» لب به سخن گشود و درباره این فیلم با ما گفت‌وگو کرد. علت این گفت‌وگو هم پرکردن فرم جشنواره برای حضور

کردم. برای من هم که اکران فیلمم مهم‌تر از هر چیزی بوده و هست اطمینان کردم و پذیرفتم، ولی یک سال ناقابل دیگر گذشت و هیچ اتفاقی نیفتاد! درواقع ماجرا این است که ظاهرا وعده خلاف دادن برای آقایان جزء گناهان محسوب نمی‌شود. هیچ‌کس هم جز خودم نیست که از آنها بپرسد نتیجه آن قول‌وقرار چه شد؟

● اصولا وزرای فرهنگ و ارشاد اسلامی از سال ۸۸ تاکنون درباره این فیلم چه نظری داشته‌اند؟

فیلم‌نامه «آشغال‌های دوست‌داشتنی» در پاییز ۸۹ برای دریافت پروانه ساخت به سازمان سینمایی ارائه شد که بعد از یک‌سال و نیم رفت‌وآمد و ۱۶ بازنویسی فیلم‌نامه! در تیر ۹۱ پروانه ساختش را دریافت کرد. این فیلم در زمان وزارت آقای حسینی پروانه ساخت گرفت و در زمان وزارت آقای جنتی توقیف شد! در زمان وزارت آقای صالحی‌امیری پروانه نمایش دریافت کرد و در زمان وزارت آقای دکتر صالحی مشمول «قول اکران» شد! «آشغال‌های دوست‌داشتنی» تاکنون چهار وزیر ارشاد را به خود دیده است که هرکدام روش متفاوتی در مقابل این فیلم اتخاذ کرده‌اند؛ ولی از وزرای آقای دکتر روحانی توقع نمی‌رفت که توان حل مشکل یک فیلم را نداشته باشند و این‌طور ارثیه توقیف و اکران‌نشدن آن را برای یکدیگر

بگذارند و روزبه‌روز مسئله را سخت‌تر و پیچیده‌تر کنند. بخوابیم به عسق این موضوع توجه کنیم، مگر داستان «آشغال‌های دوست‌داشتنی» درباره چیست که همچنان در محاق توقیف است، درحالی‌که فیلم‌هایی مانند «عصبانی نیستم» و «قصه‌ها» که موضوع مرتبط به حوادث ۸۸ بود، به نمایش درآمد؛ اما «آشغال‌های دوست‌داشتنی» نه؟!

داستان فیلم داستان آدم‌هایی است که تمام این سال‌ها کنار ما زندگی کرده‌اند. داستان خانواده من، شما و همه، مادری که در خانه‌اش نشسته و می‌خواهد گذشته را دست‌نخورده و سالم حفظ کند؛ ولی بستگی دارد از چه زاویه دیدی به آن نگاه کنیم. اگر بخواهیم

گفت‌وگو با محسن امیریوسفی، کارگردان فیلم «آشغال‌های دوست‌داشتنی»

۳ فیلم، مجموعا ۲۲ سال توقیف!

عکس: زینب رستمی

در سی‌وهفتمین جشنواره ملی فیلم فجر بود! البته کمی عجیب به نظر می‌رسد که بعد از شش سال هنوز با امید و اراده تلاش می‌کند که فیلمش دیده شود! «آشغال‌های دوست‌داشتنی» فیلمی درباره خانواده یک زن (شیرین یزدان‌بخش) است که به کمک احتیاج دارد، ولی در این مسیر اتفاقاتی می‌افتد؛ در این فیلم اکبر عبدی در نقش شوهر، صابر ابر در نقش پسر بزرگ، حبیب رضایی در نقش پسر کوچک، هدیه تهرانی در نقش دخترخاله، نگار جواهریان در نقش دوست و شهاب حسینی در نقش برادر بازی می‌کنند.

داستان را از زبان مخالفان بیان کنیم، مطمئنا چیز دیگری است که گفتنی نیست! ولی در اصل وقایع سال ۸۸ شروع داستان این فیلم است و دیگر وقایع آن که بخش زیادی از فیلم را شامل می‌شود، به دهه ۶۰ و حتی قبل از انقلاب، دوره دکتر مصدق و رضاشاه هم می‌رسد. درباره علت اکران‌نشدن این فیلم هم از من نباید بپرسید و از مدیران و مسئولان باید پرسید؛ چون کار آنهاست! من تمام مراحل قانونی پروانه ساخت را طی کردم. در شش سال گذشته هم فیلمم را به جشنواره‌های خارجی ندادم؛ چون اعتقاد داشتم و دارم که این فیلم باید اولین نمایشش در ایران باشد؛ اتفاقی که برای دو فیلم دیگرم، یعنی «خواب تلخ» و «آتشکار» نیفتاد و لازم هم نبود.

● اصولا سرمایه فیلم‌های‌تان را چگونه تأمین می‌کنید؟

مالک فیلم اولم، «خواب تلخ»، خودم هستم. فیلم دومم «آتشکار» را با سرمایه خودم و مشارکت مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی ساختم. «آشغال‌های دوست‌داشتنی» را هم در ابتدا با مشارکت بنیاد سینمایی فارابی ساختم که با تغییر دولت پیشنهاد خرید سهم من را دادند؛ ولی من قبول نکردم! چون این به معنی بایگانی‌شدن همیشگی بود و فیلم را از فارابی

گرفتم و مشارکت فارابی به وام تبدیل شد. ● بحث تهدید برای به‌اجرا گذاشتن چک‌های‌تان هم که دو بار در مطبوعات اعلام شد، دراین‌باره بود؟

به نظرم زیاد وارد این مسئله نشویم؛ ولی همان‌طور که سال قبل هم گفتم، انصافا این مسئله ربط مستقیم به بنیاد فارابی نداشت.

● چرا در این مدت فیلم جدیدی نساختید؟
این سؤالی است که خیلی‌ها می‌پرسند و جذاب‌ترین قسمتش وقتی است که طوری درباره فیلم‌ساختن حرف می‌زنند که انکار دست‌کردن در خمره رنگ‌رزی است! آن هم برای من که شرایط تولید هر فیلم سخت‌تر از قبلی است؛ هم به خاطر علاقه‌ای که به موضوعات قبلی‌ام و هم به خاطر علاقه‌ای که به موضوعات خاص و جلوه‌های ویژه بصری و کامپیوتری دارم.

من در شش سال گذشته که درگیر مسائل و مشکلات به‌وجودآمده برای «آشغال‌های دوست‌داشتنی» بودم، چند فیلم‌نامه هم نوشتم که حدود سه سال درگیر فیلم پیرمرد خلیج فارس بودم که کار بسیار سنگینی است و پیش‌تولیدی طولانی نیاز داشت؛ ولی بعد از سه سال تلاش و انجام تحقیقات و شروع کارهای فنی با وجود داشتن پروانه ساخت متأسفانه این پروژه متوقف شد. یک سال هم درگیر فیلم‌نامه دیگری به نام «جنکرده» بودم که آن هم با پشیمان‌شدن آقایان به خاطر موضوع به نتیجه‌ای نرسید! بعدازآن برای تغییر در شرایطم حتی تقاضای پروانه نمایش یک سریال نمایش خانگی را هم دادم که موافقت نشد؛ ولی فعلا با ساخت یکی از فیلم‌نامه‌هایم موافقت شده که به سراغ آن می‌روم. ● تحلیل‌تان از گیرکردن فیلم در بوروکراسی اداری چیست؟

بوروکراسی زمانی قانونی و زمانی سلیقه‌ای است که درباره من بیشتر سلیقه‌ای و ناعادلانه است. شاید بعضی از آقایان از اینکه من هشت سال از عمرم را روی فیلم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» گذاشتم، زیاد ناراحت هم نباشند؛ چون نتوانستم حداقل دو، سه فیلم دیگر بسازم؛ ولی بی‌عدالتی‌ای که گریبان فیلم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» را در شش سال گذشته گرفته، برای سیستم وزارت ارشاد خوب نیست که هرچه بگذرد، بدتر هم می‌شود و به مدبری نیاز دارد که بتواند یک بار برای همیشه آن را حل کند.

● به نظر شما، سرپرست جدید سازمان سینمایی می‌تواند کمکی به مرتفع‌شدن مشکل فیلم کند؟
با آقای انتظامی چند ماهی قبل از اینکه سرپرست سازمان سینمایی شوند جلسه خوبی در این مورد داشتم. ایشان بعد از آقایان شمقدری، ایوبی و حیدریان چهارمین مدیری هستند که با «آشغال‌های دوست‌داشتنی» مواجه می‌شوند و امیدوارم بتوانند با تدبیری بالاخره قفل نمایش این فیلم در جشنواره فجر را بشکنند تا بتواند دیده و قضاوت شود.

● به نظر شما تنها فیلم‌سازی هستید که برای اکران فیلم‌های‌تان آن‌قدر پافشاری کرده‌اید. در کارنامه کارتان سه فیلم بلند داستانی ساخته‌اید و هرکدام با سد توقیف مواجه شدند. جالب است «خواب تلخ» با وجود جوایزی که در جشنواره کن و جشنواره‌های معتبر دیگر گرفت، بعد از ۱۲ سال بالاخره اکران شد و تازه برایش تیزری درخشان با حضور «آقا اسفندیار» ساختید. خودتان تحلیلی از این مسئله دارید؟

آن تیزر معروف «خواب تلخ» مثل زندگی خودم بود که شخصیت اصلی فیلمم را از داخل کور بیرون می‌کشند و به او برای اکران فیلمش بعد از ۱۲ سال تیریک می‌گویند! خوشبختانه خواب تلخ بعد از این همه سال توقیف، اکران خیلی موفق‌ی هم داشت و با استقبال غیرقابل انتظاری روبه‌رو شد.

«خواب تلخ» اولین فیلم سینمایی من بود که ۱۲ سال توقیف شد، فیلم دومم «آتشکار» چهار سال توقیف شد و این سومی یعنی «آشغال‌های دوست‌داشتنی» هم شش سال؛ یعنی در ۱۵ سال گذشته و با سه فیلم در مجموع ۲۲ سال توقیف را تحمل کردم که رکوردی تلخ و البته طنزآمیز است، مثل فیلم‌هایم!

● نمی‌خواهید در گینس ثبت کنید؟
مشکلی ندارم (با خنده) ولی نمی‌دانم واقعا این رکورد باید به نام من ثبت شود یا به نام وزارت ارشاد! چون نتیجه زحمت آنهاست! حالا که بحث رکورد شد باید بگویم که من در این ۱۵ سال دو بار برای «خواب تلخ» تقاضای حضور در جشنواره فجر را دادم، چهار بار برای «آتشکار» و با احتساب امسال شش بار برای «آشغال‌های دوست‌داشتنی» که با سه فیلمم در مجموع ۱۲ بار تقاضای حضور در رقابت جشنواره فیلم فجر را داشتم. این رکورد را هم می‌توانند جزء افتخارآتشان ثبت کنند! البته اگر امسال هم به‌روشی فیلمم را از جشنواره کنار بگذارند، راستی بادم رفت، سه بار هم فیلم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» را به جشنواره جهانی فجر دادم که حساب نکردم!

● رکورد دیگری در جشنواره فجر ندارید؟

اگر بگویم بله تعجب می‌کنید! چون با وجود اینکه با سه فیلمم ۱۲ بار یا به قولی ۱۵ بار تقاضای حضور در جشنواره فیلم فجر را داشتم و هیچ‌گاه به دالیل غیرسینمایی اجازه حضور در رقابت جشنواره فجر به فیلم‌هایم داده نشد، ولی دو سیمرغ بردم! یکی برای آئونس «آتشکار» و یکی برای آئونس «خواب تلخ». این رکورد هم باید اضافه کنید!

● برابم جالب است که با وجود بی‌مهری نسبت به فیلم‌های‌تان همچنان در بزنگاه‌های تاریخی مثل انتخابات ریاست‌جمهوری پرتوان حضور فعالی دارید. این کنش از چه انگیزه‌هایی نشئت می‌گیرد؟
چون یاد گرفته‌ام موضوع ایران را از مسئله شخصی جدا کنم. مسئله فیلم‌های من هرچند مستقیم بر کار و زندگی و روحیه خودم تأثیر گذاشته و به دست‌پخت مدیران سینمایی دکتر روحانی شش سال خانه‌نشینی در برابر به ارمغان آورده ولی در مسائل مهمی مثل انتخابات ریاست‌جمهوری دیگر بحث شخصی نیست. ولی متأسفانه دولت اعتدال در زمینه فرهنگی به‌ویژه سینما آن‌چنان موفق نبود، هرچند باید به آمار کلی فروش فیلم‌های سینمایی که بالاتر رفته و بیشترشدن تعداد سالن‌های مناسب سینما و البته تأسیس گروه «هنر و تجربه» اشاره کرد.

بازهم باید تکرار کنم که من در زمینه امیدواری شبیه فیلمم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» هستم و امید و انگیزه‌ای که گفتید مثل امیدی است که در این فیلم وجود دارد. امیدی که برای مردم زمانی خوش را در جنبش‌شدن صنعت نفت نشان داد. زمانی در انقلاب و بعد در جنبش اصلاحات، امیدی که آخرین‌بار هم در انتخابات سال ۹۶ خود را نشان داد و امیدوارم به ناامیدی و بی‌تفاوتی مردم مثل بعضی سال‌های گذشته منجر نشود. هرچند با دیدن وضعیت اقتصادی و روحی مردم واضح است که در شرایط سختی هستیم و باید دولت‌مردان راه‌حلی فراتر از گفتار درمانی بیابند.

● فراموش نکرده‌ایم که چند سال پیش مشکلات فیلم‌های‌تان، سلامتی‌تان را نشانه گرفته بود. الان وضعیت جسمی‌تان چگونه است، توضیحی دراین‌باره بدهید؟

عصلا که خوبم؛ ولی سالی ۹۱ در همان دوران بازنویسی‌های فیلم‌نامه «آشغال‌های دوست‌داشتنی» بود که دچار گرفتگی عروق مغزی شدم و مثل آقا اسفندیار تا پای مرگ رفتم؛ ولی بعد از مرخص‌شدن از بیمارستان با دریافت پروانه ساخت «آشغال‌های دوست‌داشتنی» کمی بهتر شدم، البته بعد از چند بازنویسی دیگر! الان هم می‌ترسم برای اکران «آشغال‌های دوست‌داشتنی» مجبور شوم تا داخل قبر بروم، مثل آقا اسفندیار! فقط امیدوارم آقای دکتر صالحی، وزیر محترم ارشاد و آقای انتظامی، سرپرست محترم سازمان سینمایی، این‌بار اجازه دهند «آشغال‌های دوست‌داشتنی» در جشنواره فجر حضور پیدا کند و دوباره مثل مدیران پیشین به قول‌دادن متوسل نشوند.

گودرزی: وظیفه داریم به سینمای ایران بپردازیم

● بهناز شیربانی: دوازدهمین جشن منتقدان و نویسندگان سینمای ایران ۲۷ آذر در تالار ایوان شمس برگزار می‌شود؛ جشنی که قرار است نامزدهایش در روزهای آینده و به‌مرور معرفی شوند و این‌بار نیز همه فیلم‌های حاضر در جشنواره فیلم فجر (ملی و جهانی) با رای اعضای انجمن منتقدان و نویسندگان انتخاب شدند و برترین‌ها تا چند روز آینده تدیس دوازدهمین جشن را به خود اختصاص خواهند داد. بزرگداشت سه چهره سینمایی، معرفی برترین‌های ۴۰ سال سینمای کودک‌ونوجوان و اهدای جوایز انجمن به آثار حاضر در جشنواره ملی و جهانی فیلم فجر، از بخش‌های این دوره از جشن انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی است. بخشی از صحبت‌های دبیر این دوره جشن، درباره تغییرات این دوره و نخستین حضور فیلم‌های حاضر در جشنواره جهانی فیلم فجر در داوری‌ها بود.

جعفر گودرزی، دبیر این دوره جشن، در پاسخ به «شرق» مبنی بر اینکه پیش از این، به‌ویژه در جشن دهم، در فهرست فیلم‌های پیوست‌شده به فرم انتخاب، فیلم‌های شرکت‌کننده در بخش‌های رقابتی جشنواره جهانی فجر نیز بررسی شدند و فیلم‌های تمام بخش‌های سی‌وچهارمین جشنواره فیلم فجر و فیلم‌های ایرانی‌ای که در دو بخش مسابقه جشنواره جهانی فیلم فجر بودند، شامل «اروند» به کارگردانی پوریا آذربایجانی و «هاری» به کارگردانی امیراحمد انصاری، داوری شدند و نمی‌توان گفت امسال برای نخستین‌بار فیلم‌های جشنواره جهانی مورد ارزیابی و داوری قرار گرفته است، گفت: «سال گذشته فیلم‌های جشنواره جهانی را در داوری‌ها نداشتم و از جشنواره دهم اطلاعی نندارم، اما امسال وظیفه داریم به سینمای ایران بپردازیم و فیلم‌های بخش مسابقه جشنواره جهانی را نیز لحاظ کنیم».

او در پاسخ به پرسش دیگر «شرق» مبنی بر اینکه با حذف بخش مستند و فیلم کوتاه از جشن منتقدان و نویسندگان، سرانجام داوری آنها در این جشن به این خواهد شد؟ گفت: «فیلم‌های مستند و کوتاه که به دلیل که جشنواره‌های مختص خودشان را دارند، به آن جشنواره‌ها از طرف انجمن داور معرفی می‌کنیم و ارزیابی آنها در جای دیگر انجام می‌شود. به دلیل اینکه نمی‌خواهیم جشن طولانی‌مدت برگزار شود، ارزیابی فیلم‌های مستند و کوتاه را نداریم. جشن منتقدان و نویسندگان مختص سینمای ایران برگزار می‌شود». جعفر گودرزی، دبیر این دوره از جشن، روز گذشته ۱۸ آذر در جلسه‌ای مطبوعاتی به تشریح جزئیات برگزاری این دوره از جشن پرداخت و از پوستر جشن رونمایی کرد. کامران ملکی که اجرای این

جلسه را بر عهده داشت، در صحبت‌های کوتاهی گفت: «بسیاری از اتفاقا‌ها در این کشور درحال‌حاضر تحت‌الشعاع وضعیت بد اقتصادی است. تکنک‌های مالی، فشارش را بر همه برنامه‌های فرهنگی و هنری تحمیل می‌کند. برگزاری یک جشن و یک محفل سالانه در این شرایط خیلی سخت امکان‌پذیر است و مهم است که از چه کیفیتی برخوردار است.

جعفر گودرزی نیز در صحبت‌هایش گفت: «فکر می‌کنم بخش مالی که قرار است برای حمایت از جشن وارد شود، مثل آرا، باید پاک و تمیز باشد. یکی از ویژگی‌های جشن انجمن منتقدان این است که آرا پاک است، سینمای ایران در شرایط حال حاضر به شاخصه‌های فرهنگی و کیفی نیاز دارد و فکر می‌کنم یکی از ویژگی‌های جشن انجمن، پرداختن به این موضوع است و آکادمیک برگزارکردن یکی از ویژگی‌های این جشن است».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «جشن منتقدان و نویسندگان سینمایی، تنها جشنی است که سلیقه در آن جایی ندارد و آرا بدون اعمال نظر محاسبه می‌شوند».

گودرزی در بخش دیگری از این نشست، با اشاره به بررسی فیلم‌هایی که در جشنواره جهانی به نمایش آمده‌اند، گفت: «در این ۱۲ دوره، بررسی فیلم به فیلم‌های جشنواره فیلم فجر خلاصه می‌شد و امسال نخستین سالی است که تصمیم گرفتیم بخش مسابقه جشنواره جهانی فجر را هم لحاظ کنیم و فیلم‌های این بخش نیز به داوری گذاشته شود. ارزیابی فیلم‌های اکران‌شده و داوری آنها از دیگر مسائلی است که جشن خانه سینما و جشن‌های دیگر به آن می‌پردازند». گودرزی در بخش دیگری از صحبت‌هایش به بزرگداشت‌های این دوره جشن اشاره کرد و گفت: «بزرگداشت اصغر رفیعی، اسحاق خاززادی و سعید عقیقی در دوازدهمین دوره جشن منتقدان و نویسندگان سینمایی برگزار خواهد شد».

او ادامه داد: «مدتی قبل، برای ۴۰ سال سینمای کودک نظرسنجی برگزار کردیم که نامزدهای این بخش در جشنواره کودک‌ونوجوان معرفی شدند و در جشن دوازدهم منتقدان و نویسندگان سینمایی به بهترین‌های این بخش جوایزی اختصاص داده می‌شود». دبیر این دوره جشن منتقدان گفت: «بعد از چند سال، سایت انجمن منتقدان هم فعالیت خود را آغاز کرده است».